

אלה דברי המעתיק הרב הצדיק המנוח מו"ה מרדכי בכו"ה נחמיה זללה"ה

חדש על ספר ויקר שיש בדבריהם ז"ל וכו' וזהו
מצינו להרמב"ם בפי' המשניות כ"ס וכו' דרך
המורה לאמנה ופארתה :

והנה החיבור הקדוש הזה מיוסד על סוד ורמו
דשמהין קדישין וסימנך כי כ"ך לראות
המה דברים העומדין ברומו של עולם ולאו כל
מוסא סביל דא ב"א מאן דעיל זגפיק זגפיק נכתי
אריז"ל. ונפת הביע לידי ובקשו ממני להפסיקו בכדי
שיוכלו להדפיסו לעמוד לנצח עלה על גבי לחבר
לחיבור הקדוש הזה איזה פרושים ודרושים משושים
וגנלים השוכ לכל נפש בכדי שיהא המד"ם במלואו
וטובו והכל יוכלו להנות מפנו והודאח לה יסבך
שכונא עוד לידנו כמה קונטרסים פשטים ודרושים
בגלגל מהמחבר הקדוש דברים הראויים למי שאמרן
וכזה נתמלא ג"כ רצון כלדיק שראינו היה נכך כמן
שמבואר בחלק ראשון בהקדמתו ולקטנו מהקונטרסים
כלנחת טוב ודברים נעים ומחברנו אל חיבור זה שכו
סלק שני סחיבור הנקרא **מרגליות התורה**
מחברם הנדיק הרב הגדול מו"ה **צבי** שהיה נקרא
בפי כל ר' **הירש חסיד** מ"מ מק"ק סימאטיטש
אחד מגדולי תלמידי הגר"א והוא מנוי הששי בהקדמה
לאוי"ה וזכותו יעמוד לנו שנוכח ונחיה ונראה היום
על תלס ונבא לציון ברגנא :

ואברכה את כי הפליון הבומר עלי שזיכני לגמור
הפסקת החבור הקדוש הזה כדי להוציא
לאור וכשם יודע גודל יגיפי שינפתי שלא יארע בו
שום שגיאה ח"ו הגם שהיה הכתב מיושן וקשה היה
מאוד להבין נכמה מקומות עכ"ז לא נסתי ולא
שקטתי עד שפזרתי הש"ית לבוא על הכונתו וזאת
לדעת כי כל הדברים הנוספים וכל ההגהות הנמצאים
בו הכל הוא מדברי המחבר הקדוש בעצמו **ב"א**
במקום שהיה נראה פשוט שהוא שגיאה כתבתי
בהקדמו ובאיזה מקומות כתבתי בדרך ז"ל או אפשר
שז"ל וזולת זה לא שניתי כלל ח"ו מדבריו וזכות
המחבר הקדוש יעמוד ליזלכל יראי השי"ת אנשי סוד
אשר נדב לבם אותם להרים תרומת כסף להביא
למלאכת הדפוס וכל אשר טרחו והשתדלו בכל עוז
להוציא דבר מחוקן מתחת ידם שיקנים בנו מקרא
שכתוב לא ימוש מסיד ומסי זרסך וגו' מפסה ועד
עולם. גמרתי בעו"פ. שכולם מקאימות לפיק :

ברוך אל עליון אשר חלק מ"חכמתו וינינתו
וידעתו ליראי כשם וחושני שמו יתברך
ויחפלה (אינון דידעין ברזין דרמיון כחושכנא דשמהין
קדישין כגונא דכאי חיבורא קדישא) ונתן לנו קורת
אסת בפתח (כמ"ס וכסב יוסר דברי אסת) ומי
עולם נסע בחוכנו בע"פ בגלגל ובנסתר וזהו ומי
לשון רבים גם לשון נסג מורה על חורש שבע"פ
כנטיעה זו שפרה ורבה ולשון בחוכינו מורה על
הנסתרות וסודות הניסן כלל חכם ומבין מדעתו
וכמו שפירש רבינו הגדול הגאון החסיד פוילגנא
על פסוק השמן לב כסם וגו' פ"ש דבר יקר .
והעמיד לנו ככל דור ודור סכמי מדע ונכונת למש
אשר קורת חסד על לשונם דברים שנחתו מפי
הגבורה כמ"ס כי ה' יתן חכמה מפיו וז"ש בהפלת
מוססין ככתוב בתורתך (היינו נכתב) פ"י משה עבדך
(היינו בע"ס) מפי כבודך (היינו פ"ס כוד) כן פירשו
בני רבינו הגאון הנ"ל בהקדמת חיבוריו פ"י בהקדמת
פ"ד וכחוט המשולש הזה כל אחד ואחד ניתן לדרוש
בפרד"ם הן במקרא הן במשנה ושלמוד ואפילו בזהר
הקדוש וכתבי אריז"ל שמעתי מפי הרב מהר"ל
וללכ"ה ששמע מפי אביו הגאון הנ"ל שיש בהם
יפס"ט רמז ידרוש "סוד וחינו רזין דרזין ולפני"ד
הוא רמז בסוף קהלת שכ"ס סוף דבר הכל נשמע
אם האלקים ירא ואח מלכותו שמור כי זך כל האדם .
ומלת זה עולה י"ב רמז לאורין תלפאי הנ"ל שניתנו
לדרוש בארבעה פנים הנ"ל נגד ד' אותיות כו"י ב"ה
דפ"ג עולה י"ב וז"ש כי זך כל האדם ודרשו חז"ל
כל אדם לא נברא אלא בשביל ז"ה ר"ל כל אדם מוטל
עליו לימוד כל התורה כולה בפרד"ם כמבואר בספר
גלגולים פרק כ"ד שצריך לבא נכמה בגבולים עד
שישלים בכל . ואידך מ"ד שאמר כל אדם לא נברא
אלא לצוות לזה ר"ל ג"כ להתחבר לזה שאפילו מי
שאין ביכולתו להגיע למידה זו יש לו חיקון ע"י
שמחבר אליו ומחזיקו ע"ד שאמר ר"י מצאתי לו
הקנה שנאמר עץ חיים הוא למחזיקים נה . ולפי
הדברים האלה נחישב לי פירוש הגאון הנ"ל נכמה
משניות שפירש פ"פ פשוטו שלא כפירש הגמרא
כגון בפרק ז' דברכות במשנה אי עשרה וא' עשרה
רבו פ"ש וכן נכמה משניות בטברות וחינו משום
שדרך התלמוד לפרש בדרך דרשת פו"ל הן במקרא
הן במשנה ופ"י אין הדבר יוצא מפשוטו והדרש